

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бждатъ платени. Обявленията на г. Приставителъ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

Учителъ въ V-класното У-ще приема да приготвя ученици, подлежащи на поправителенъ испитъ. Сѣщия дава уроци по нотна пѣние и цигулка.

За споразумѣние, въ редакцията.

ОТЪ РЕДАКЦИЯТА.

Съ този 25 брой ние свършваме първото полугодие. Молиме прочие нашитѣ абоната да ни се издѣлжятъ, които има да ни плащатъ за истеклото и за второто полугодие. Редакцията е готоварила да събира абонамента Г-нъ Богданъ Колловъ, който ще издава редовни расписки подписани и подпечатани.

ДАМСКА КРОЯЧКА.

Пристигнахъ отъ Букорещъ и се установи въ домътъ на Димитръ Христовъ Пошалионенъ до училището „Мария Луиза“, приема да изработва и поправя по най новитѣ журнали разни Дамски дрѣхи.

Цѣни най умѣрени. 1—128—3

Петруша Хр. Върбенова.

Извѣстиямъ, че по случай именинйтѣ си день, 29-й того, Петровденъ по домашни причини не ще могъ да приемамъ посѣщения.

ИЗВѢСТИЕ

отъ

Плевенското Търгов. Акционерно Д-во „Братство“ Акционеритѣ на дружеството въ извънредното си общо събрание на 14-й този мѣсець съ протоколъ № 281 взеха рѣшение дружеството отъ 1 Юлия т. г. за напредъ да прѣкрати дѣйствиата и ликвидира смѣткитѣ си, затова поканватъ се Г-да длъжницитѣ отъ 25 до 30 текущи да ся явятъ въ канцеларията на дружеството и уредятъ смѣткитѣ си № 385.

г. Плевенъ, 20 Юний 1898 год.

Прѣдсѣдатель: **Цанко П. Караивановъ**

Секретаръ: **Антонъ Петковъ.**

Плѣв. Тър. Акц. Друж. „Надѣжда“

Извѣстия на Г. Г. интересующитѣ се, че на 28-й Юний т. г. отъ 2 до 5 часа слѣдъ обѣдъ въ помѣщенieto на Акцион. Друж. „Сила“, ще произведе публиченъ търгъ за продажба на 20 акции отъ I-во Българ. Застрахов. Друж. „България“ гр. Руссе съ капонъ за п. 98 год.

Първоначално оцѣнени по 250 л. зл. едната. —

Залогъ за право участие въ търга се иска 5 % отъ първоначалната оцѣнка.

Перетрошка на търга ще стане на 5 Юлий н. г. 1—125—1

Прѣдсѣдатель: **Г. Ив. Узуновъ**

ТЕЛЕГРАММИ

Синая; 24 Юний Бѣлг. Князь и Княгиня пристигнахъ днесъ по пладѣ въ Гюргево съ парахода Крумъ, съпровождани отъ Яхтата Александръ.

Мадридъ с. д. Министерския съвѣтъ въ послѣдното си заседание рѣши да не се водатъ прѣговори за миръ, но да се продължава войната до послѣдния испански въ Куба войникъ. За да се даде възможностъ за чужденцитѣ, женитѣ дѣцата да се отеглятъ на връме, Американцитѣ рѣшиха да отложатъ бомбардирването на Сантяго до 5 Юлий н. с. 10 ч. ч. съ условие, ако испанцитѣ прѣвъ туй връме минуватъ,

Римъ Камарата на депутатитѣ при тайно гласоподаване съ 180 гласа противъ 50 при едно приврѣмено бюджетно упражнение до 31 декемврий. Спорѣдъ свѣдения получени тукъ слухътъ, че папата щѣлъ да дѣйствува за сключване миръ мѣжду испанцитѣ и американцитѣ е безусловенъ.

Ню-Йоркъ с. д. съобщаватъ отъ гр. Халаоракъ че станало сблъскване мѣжду парахода „Stourmyphire“ и французския параходъ „Bouygone“ на 4 Юлий н. с. „Bouygone“ потъналъ, 60 души загинали и 200 спасени.

Ню-Йоркъ На В. Ню-Йоркъ хералдъ съобщаватъ отъ Книгстонъ, че Генералъ Паидо билъ раненъ въ битката при Лоспалмасъ, Генералъ Шафтеръ телеграфира, че адмиралъ Самсонъ се отказалъ да влѣзе въ пристанището на Сантяго и да бомбардира градътъ до като не получи прями заповѣди отъ департамента на морината. —

Суезъ с. д. Египетското правителство заповѣда на камаровата ескадра, която пристигва тукъ да напусне въ 24 ч. Суезъ и забранява да товари въглища.

Мадридъ с. д. Има страхъ да не избухнатъ смутове като войскитѣ сж на кракъ, впрочемъ за сега владѣе тишина. Вѣстницитѣ потвърждаватъ рѣшението на правителството да продължава войната.

Синая. с. д. Т. Ц. В. Български князь и княгиня, като прѣстигнали днесъ въ Гюргево, бѣхъ придружени отъ ромжския въ София ромжски агентъ Гико Бригаревъ и отъ ромжския въ Русчукъ Конс. г. Г. Томеско. Въ свитата на Т. Ц. В. сж почетната дама г-жа Петрова, Чомакова, графъ Бурбулонъ, генералъ Николаевъ, полковницитѣ: Витаровъ, Марковъ, Гочевъ и частния секретаръ на Н. Ц. В. г-нъ Фуртъ. Множество народъ на брѣгътъ. Единъ павилонъ отъ зеленина декориранъ съ ромжски и български знамена се издига на скелето. На параходътъ музиката засвири ромжския националенъ химнъ, а на брѣгътъ ученицитѣ пѣятъ бѣлг. народенъ химнъ. Генералъ Берей министръ на войната и полковникъ Мана адютантъ на краля кажихъ се на парахода да поздравятъ Т. Ц. В. отъ името на Т. В. На скелето чакатъ главния директоръ на желѣзницитѣ Г. Солиги и градеки префектъ на влашка Г. Криту, г-жа Криту и бѣлгар. колегия, които поднасятъ букети, окичени съ бѣлгар. триколори. Н. Ц. В. прави прѣгледъ на почетната стража командувана отъ капитанъ Маритъ, отъ дѣсно на която стои генералъ Василъ Настурелъ командантъ на Гюргювската бригада и полковникъ Шагуа. Слѣдъ прѣдставленията княжески трень трѣва управляванъ отъ Р. Салиги. Съ трена трѣватъ префекта на Илфовъ Г. Гнаши и префекта на Вранова Г. Имилъ Ветреско. Княжеския трень прѣсигна на гарата Синая въ 5½ ч. Гарата е много хубаво окичена съ зеленина и съ бѣлгарски и ромжски знамена. На трена чакатъ Т. В. Краля и Кралицата. Т. Кр. В. Прѣстолонаслѣдника и Прѣстолонаслѣдницата прѣдсѣдателя на министер. съвѣтъ г-нъ Стурдза м-итѣ г-да Ферекитѣ и Стоянъ Болтиано, военната свита на краля, генералитѣ Пилатъ Комаисано и Каидена, турската прѣдставителностъ Кязимъ Бей секретаритѣ на бѣл. дипломатич. агенство г-да Атанасовъ и Екзархъ деректоръ на политическото отдѣление при министъ на външнитѣ работи Г. Миси много високопоставени личности и многобройна публика. При слизанието на краля и прѣстолонаслѣдника прѣгрѣщатъ княза, а кралицата и прѣстолонаслѣдницата прѣгрѣщатъ бѣлг. княгиня. Военната музика свири български химнъ. Краля и Князъ минаватъ покрай почетната стража взема отъ 6 стрелкови баталюнъ посрѣдъ утивания ура. Прѣставленията ставатъ въ приемния салонъ, който е чудесно декориранъ. Слѣдъ това Кралицата съ Княгиня Мария Луиза, Краля съ бѣлг. Князь, Прѣстолотслѣдника съ Прѣстолонаслѣдницата Г. Стурдза съ графъ Бурбонъ, генералъ Владеско съ генералъ Николаевъ и другитѣ бѣлгар. офицери съ ромжскитѣ адютанти се качватъ на кола и потеглятъ за двореца Пелешъ, гдѣто въ 7½ ч. ще се положи фамилияренъ обѣдъ.

Цариградъ. с. д. (По коевенъ лхтъ). Г-нъ Щарбачевъ съвѣтникъ при рускето посолство е награденъ съ голѣмия кордонъ на ордена меджедие, помощникътъ на военното Аташе получи 3 степенъ отъ сѣщия орденъ. Сѣщо и много други чиновници бидождъ наградени.

Плевенъ, 28-й Юний 1898 год.

На политическитѣ болѣсти, отъ които периодически страда нашия опозиционенъ печатъ, най добрия лѣкъ е врѣмето. По много въпроси отъ капитална политическа важностъ врѣмето дойде да изобличи по единъ най нагледенъ и

осѣзателенъ начинъ ония политически крикунни отъ опозиционния лагеръ, които заслѣпени отъ жаждата за власть, забравятъ, че сж синове на тази земя, като игнорирахъ по единъ най осѣдителенъ и недостоеенъ начинъ интереситѣ и достолѣнието на отечеството.

Въ манерата да се изопачава истината и да се прѣдставяватъ работитѣ и дѣлата на правителството все въ черни краски, да ревжтъ колкото гърлата имъ държатъ, че надъ бѣлгарския небосклонъ черни облаци сж се надвѣсили, които грозятъ да потопжтъ отечеството и да отвлекжтъ въ страшния порой всички живи същества, да всяватъ раздоръ въ рѣдоветѣ на войската, като насѣкватъ братъ противъ брата, да прѣдставяватъ България за банкрутирала и да убиватъ слѣдователно кредита и прѣдъ външния свѣтъ, да трѣбжтъ на все четире страни, че правителството съ своята „некадърностъ“ и „неумѣние“ въ политиката е докарало работитѣ до туй дѣредже, щото сме се били скарали съ всички държави, а особено съ сѣсѣднитѣ, да хранжтъ читателитѣ си съ лжжи, че ужъ Сърбия трупала на границата войски, и че сжщото била правила и Ромжния, която, божемъ, била сключила отбранителенъ и нападателенъ съюзъ противъ България, и че ако не днесъ, то утрѣ Сърбия и Ромжния щѣли били да ни обявжтъ война, и пр. и проч. Въ това отношение най много се отличава печата на либералнитѣ фракции, а особено на ония групи, които се прѣдставяватъ отъ „Свобода“ и „Народни Права.“

Въ послѣдно врѣме тѣзи два органа казвахъ на читателитѣ си, че отношенията между България и Ромжния до толкова сж били обтегнати, щото грозило да се прѣкъснатъ всички дипломатически сношения. Както помного други въпроси така и по въпроса за отношенията между България и Ромжния, ний бѣхме увѣрени, че врѣмето ще дойде да изобличи недобро-сѣвѣстността на нашата опозиция. И не бѣхме излѣгани въ ожиданията си.

На 24-й того телеграфа ни донесе радостната вѣсть, че часътъ 11 ½ Т. Ц. Височества Господаря, Господарката заминжли за Синая прѣвъ Руссе-Гюргево за да посѣтжтъ рамжеската кралевска двойка. Какво по голѣмо изобличение трѣбаше за нашата опозиция. Тя проповѣдва за лоши и обтѣгнати отношения, чутъ ли не за обявяване на война, а вдругъ господаритѣ на „враждебнитѣ“, спорѣдъ нея държави, се прѣгрѣщатъ братски помѣжду си, и за още по голѣмо нейно злощестие Т. В. Ромжския Краля и Кралица щѣли били да повърнатъ посѣщението на Т. Ц. Височества въ София въ края на м-ць Августъ. Още една надѣжда, която обѣщаваше и даваше вѣра на нашитѣ гладници, че днитѣ на умразното тѣмъ правителство се брожтъ на прѣсти изчезна, и изчезна безвъзвратно. Сега неостава друго на нашата опозиция, освѣнъ да почне да разчепква нѣкой несъществующъ въпросъ, но тѣй майсторски, щото отъ расчепкването му да може да се вади заключение, че ще излѣзе нѣкоя каша и че правителството скоро ще падне и властта ще мине въ рцетѣ на Свирча и Радославова. Този е способъ за борба, употрѣбяванъ отъ нашитѣ либерали. Лжжата за тѣхъ е животния балзамъ, тѣ съ нежъ хранжтъ читателитѣ и сѣпартизанитѣ си, ако такива иматъ още, тя е тѣхната утѣха и надѣжда, и при всичко че винаги ги прави за посмѣшнице на разбраннитѣ хора, тѣ отъ своя девизъ: „лжете да лжемъ“, никогажъ нѣма да

се отказват. Крайгъ обаче за онѣзи, които си служатъ съ лажата, бива печаленъ.

Лажата най напoконъ ще строши главата на она, която сѣжъ зели за девизъ. Такъвъ за злощастие ще бѣде крайгъ и на она сбирщина гледици въ власт, която се навърта около Свирчо и Радославовъ. Истoрията е пълна съ примѣри, които не знае да намѣри и прочете, и слѣдъ като се убѣди въ горчивата истина, да се вразуми. Това е нашия съвѣтъ.

Благоданното влияние, което Дружеството „Нива“ упражни върху селското население, особено въ Плъвенската околия, пачкъ да дава своитѣ плодове. Ако имаше нѣкой още да се съмнява и да обвинява управляващитѣ това дружество въ нерадение интереситѣ на земледѣлцитѣ и да имъ прѣписва користни цѣли, вѣрваме, че и той ще се съгласи сега, когато види послѣдствитѣ отъ доброто, разумното и мѣдро (?) подпомагане на работната масса, икономическото повишение на която сѣ имали за цѣль учрѣдителитѣ на това дружество. Да, ний твърдимъ, че лицата, въ рѣцѣтѣ на които се намира управлението на дружественитѣ капитали отъ самото учрѣждаване на това дружество и до днесъ, сѣ били проникнати отъ състрадание къмъ земледѣлческото население и въ желанието си да бѣдѣтъ полезни на послѣднитѣ, неусѣтно станѣхъ господари на десетки хиляди лева, на хиляди декари земя, на най-добритѣ мѣста и дворове по селата и по на една двѣ водѣници. Иначе и не можеше. Състраданието и съчувствието на огнетенитѣ или по направо казано, на брашнения човалъ, когато храневицитѣ на бюджета отъ 20 години тупатъ, има тѣзи примамващи свойства, че кара човѣка, на билъ той и най голѣмия филантропъ, за каквото се прѣдставлява манювското залѣзвающе на хоризонта свѣтило, да помисли за себе си и да си усигори едно по добро бѣдѣще, та когато дойдѣтъ въ съзнание оголенитѣ и оgrabенитѣ и му покажѣтъ вратитѣ, да има скжтанично нѣщичко и за черни дни. Това си е естествено за хората отъ тази пасмина, къмъ която принадлежѣтъ всички тѣзи, които боравѣтъ въ това дружество. Тѣхната девиза: „да бѣркашъ въ меда и да не си облѣжишъ прѣститѣ, е грѣхъ“, се осжществи на пълно. Ний нѣма да говоримъ тука за имотитѣ, които тѣзи лица си усигорихъ, нито за капиталитѣ, съ които разполагатъ се за доброто на милия народъ, когато и днесъ още безерамничитѣ иматъ очи да оплакватъ съ крокодилски сълзи, не, нашата цѣль е да покажемъ на всички невѣружщи тонковци, че дойде денѣтъ да се увѣржѣтъ всички, какво лицата, въ рѣцѣтѣ на които се намѣрва управлението на дружественитѣ капитали и които правѣтъ годишнитѣ си събрания—дверемъ заключенимъ, не се въодушевляватъ отъ благи намѣрения спрямо земледѣлческото население и да се осжществи поговорката: Коларовъ—колата, Биволаровъ—биволицѣ, Житаровъ—житото, пѣкъ Нива—нивитѣ. Народната мѣдрость проявена въ тази поговорка не е упомѣнѣла, кой ще пѣкъ вземе кжщитѣ, понеже днесъ се продаватъ и тѣ. Нѣ кой ще твърди противното, че и това не се прави съ благи намѣрения? Вѣрваме, че нѣма да се намѣри такъвъ, тѣй като симпатитѣ на разнитѣ Коларовци, Биволаровци и tutti evanti къмъ „брашнения човалъ“ сѣ били толкова голѣми, щото просто отъ приличие сѣ приели да запишатъ на свое име, това, което днесъ притежаватъ. Нѣ нека дойдемъ на въпроса.

Извѣстно е, че дружеството „Нива“ покрай своитѣ капитали работѣше и съ 300,000 л. взети отъ Българ. Народна Банка. Кому сѣ раздавани тѣзи пари намъ не влиза въ работа, тѣй като на акционеритѣ-земледѣлци по селата сѣ давани пари подъ лихва срѣщу акциитѣ имъ и пакъ подъ гаранцията на двама поржчители. Понеже устава се прѣработва съласно духѣтъ и изискванията на търговския законъ, то и Банката, както се научаваме, е поискала да ѝ се върнѣтъ взетитѣ по рано пари. Това искание на Банката е турило на тѣсно Дружеството „Нива“, и то е прибѣгнало къмъ крайни мѣрки — да продава кжщитѣ на длъжничитѣ акционери, за да исплати паритѣ на банката.

Въ селото Махалата вече 30 кжщи се продаватъ, въ Горни Джбникъ, Орѣховица, Тръстеникъ и др. села, тѣ сѣ друга смѣтка. И важно е, че паритѣ на Банката се събиратъ не отъ лица, които работѣтъ съ тѣхъ, а отъ онѣзи акционери—длъжници, които иматъ въ акции толкова пари, кол-

кото и длъжатъ. Така напр. единъ акционеръ — длъжникъ притежава три акции, срѣщу тѣхъ е взелъ 300 лева, и ако му се ликвидира смѣтката, не ще става нужда да се продава отъ сѣдебний приставъ имота на длъжника за обезщетение на дружеството, но дружеството не иска да испустне изъ ржката си тѣзъ млѣчни кравици, та не ликвидира смѣткитѣ на своитѣ длъжници, като имъ казва да си платѣтъ дългѣтъ, пѣкъ паритѣ на тѣхнитѣ акции да стоѣтъ за зоръ-заманъ. И какъвъ по-голѣмъ отъ този зоръ? Кжщата на на човѣка се продава, дѣцата му се оставатъ безъ покривъ — на дѣжда, вѣтъра, снѣга, а паритѣ му въ Дружеството „Нива“ се задържатъ за зоръ-заманъ? Ний знаемъ, че съ капиталитѣ на банката сѣ работѣли нѣколко акционери отъ града, вжтрѣшни въ това дружество, и защо не се съберѣтъ отъ тѣхъ, а отъ земледѣлцитѣ — длъжници по селата, които като се намѣрватъ въ оскждность да платѣтъ паритѣ, оставатъ и безъ кжщи, ние не знаемъ.

Независимо отъ продаденитѣ кжщи Иванъ Ангеловъ, агентъ на Дружеството „Нива“, ходи отъ село на село, та изважда отъ имлячнитѣ регистри по общинитѣ, както имотитѣ на длъжничитѣ, така и имотитѣ на поржчители — съ каква цѣль, вѣрваме, че читателя се сѣща. Слѣдъ нѣкой и другъ денъ пѣкъ В. Мицовъ ще трѣгне по селата съ сѣдебний приставъ да продава сжщитѣ имоти, които по рацо аркадаша му е провѣрилъ въ емлячнитѣ регистри на селскитѣ общини, понеже списѣкътъ на имотитѣ на всички длъжници на Д-во „Нива“ е билъ взетъ отъ финансовото отдѣление, както казватъ. И какво по голѣмо доброжелателство отъ това? Идѣте слѣдъ всичко казано по горѣ, та говорѣте, че Дружеството „Нива“ не било обжгодѣтелствувало земледѣлческото население! И кога става това? Кжщитѣ на хората се продаватъ днесъ, когато веѣки земледѣлецъ чувствува най голѣма оскждность отъ срѣдства било да си прѣбере посѣяното въ полето, било да да се прѣхранва. Това сѣ мѣрка, които и най-безбожнитѣ лихвари не взематъ.

Ний обрѣщаме вниманието, както на г-на прокурора, така и на г-на прѣдсѣдателя на Плъв. окр. сждъ да изслушатъ желанието на земледѣлцитѣ, акционери — длъжници на това Дружество, като имъ се ликвидиратъ смѣткитѣ, защото, ако не се направи това, по голѣмата частъ отъ тѣхъ ще останѣтъ не само безъ ниви, но и безъ кжщи. Това трѣбва да се направи прѣди да се произнесѣтъ за утвѣрждаването на устава му.

Въ минѣлия брой на вѣстника си спомѣнихме, че нѣкой ученици се готвили да прозведѣтъ скандалъ по акта. Дѣйствително, такъвъ слухъ циркулираше и допушаме, че источника му е пакъ отъ ученицитѣ. Причината за недоволство отъ страна на ученицитѣ не трѣбва да търсиме другадѣ, освѣнъ въ обстоятелството, че частъ отъ ученицитѣ не залегатъ, както трѣбва да приготвяватъ уроцитѣ си, но слѣдъ врѣме се явяватъ съ претенции, че еди кога си били приготвили урока си, а пѣкъ учителя имъ поставилъ слаба бѣлѣжка. Да се допушѣ, че учителитѣ ще искатъ нарочно да поставятъ слаби бѣлѣжки на ученицитѣ си, когато тѣ отговарятъ добрѣ, — е абсурдъ, защото никой учитель нѣма желание да понижи процентѣтъ на успѣхѣтъ по своя прѣдметъ. Напротивъ веѣки учитель се старае да приготви по-добрѣ ученицитѣ си и съ това като повиши и процентѣтъ на общия успѣхъ по прѣдмета си, да покаже по нагледно и своя трудъ, когато е положилъ. Казахме, че источника на този слухъ сѣ нѣкой ученици и това е по за вѣрване, като се има прѣдъ видъ, че нѣкой заможни, но лѣниви ученици, сѣ напуснали роднитѣ си градове — кждѣто има държавни гимназии, като Търново, Русчукъ и пр. и сѣ дошли въ Плъвен. V-кл. училище съ надѣждата да получатъ бѣлѣжки, съ които да прѣминѣтъ въ по горний класть. Но понеже и тукъ сѣ добили слаби бѣлѣжки, тѣ почватъ да проявяватъ своето недоволство.

Колкото се отнася до въспитанието на ученицитѣ, виновнитѣ сѣ не учителитѣ, а бацитѣ, които не даватъ никаква отхрана и домашно въспитание на своитѣ дѣца. Учителя въспитава ученика въ училището, дава му всички съвѣти и уптвание, но той не знае, какво върши негова ученикъ въ домѣтъ си и по улицитѣ, защото нѣма възможность да върши този надзоръ; тукъ е длъжность на бащата и майката да гледатъ за него, но тѣзи послѣднитѣ, често отъ нехаение и не поглеждатъ, какво прави и кждѣ ходи тѣхния синъ,

който почти веѣкога се прибира въ кжщи слѣдъ смръкване, и като каже на родителитѣ си „учиме съ еди-кого си“, послѣднитѣ се задоволяватъ, макаръ този отговоръ и да не имъ дава пълно удовлетворение. И ако нѣкой каже на тѣзи родители, че тѣхния синъ вчерашний денъ е тичалъ изъ улицитѣ, замерялъ е съ камане, псувалъ е хамалски, тѣ веднага сонѣжѣтъ ще отговарѣтъ, че това е клевета, макаръ въ душата си и да признаѣтъ всичката истина, но прѣ все това едва ли ще направѣтъ нѣщо и дадѣтъ нѣкой наставления на своя синъ, който прѣдъ тѣхъ се е оправдалъ. Ето защо ний считаме за виновни повече родителитѣ, при които ученикътъ стои повече врѣме, отколкото въ училището, гдѣто е винаги подъ надзоръ. Въ заключение ще кажемъ, че, за да имаме въспитани ученици, трѣбва родителитѣ да се заематъ сериозно съ въспитанието на своитѣ дѣца и подпомогнѣтъ учителя въ това отношение, а не да го прѣдаватъ на учителя съ думитѣ: „вари го, печи го, човѣкъ го искамъ“ и сетнѣ да се не заинтересуватъ за него никога. Това нехайство на родителитѣ е причина, да сѣ развалени дѣцата имъ като ученици. И догдѣто родителитѣ, които иматъ веѣка възможность да упражняватъ най строгия контролъ надъ своитѣ дѣца, не съзнаѣтъ този свой дългъ, до тогава едва ли учителя и училището ще можѣтъ да направѣтъ нѣщо за ученика, защото домѣтъ ще разрушава това, което училището е почнѣло да гради.

МѢСТНИ НОВИНИ

— Бдителъ спре за мѣсець, а може и за година. Казватъ че ще излиза, като доядла печатницата, която идѣла на пѣтъ. Хубаво име ще носи „Св. Кирилъ и Методий“ Т. Хр. Бърдаровъ и С-іе Караивановъ и пр. Кой отъ тѣхъ ще е *кирилица* и кой *глаголица* незнаеме, но на Т. Б. му по-прилича на глаголица, защото обича да спряга глаголитѣ: *давамъ, земамъ, лихвоимствувамъ, расисвамъ, крачулствувамъ* и пр.

— Завчера на 24 т. м. въ Окр. Сждъ, се гледало дѣлото, заведено отъ г. Ив. Докoвъ, срѣщу *честний* редакторъ на умрѣлия Бдителъ Цв. Караивановъ за оклѣветяване. Караивановъ благоволилъ да липса, слѣдствие на което и Окр. Сждъ. постановилъ едно спорѣдъ казванието на Т-ва едно партизанско опрѣдѣление, за слѣдующето заседание да се докара подъ *канвой*. Г. Караивановъ, който пишеше за свое оправдание, статиятѣ „*ето какви сте*“ днесъ се страхува да се яви да доказва, когато му се иска смѣтка за мръстнитѣ си дѣяния, които е вършилъ съ сжгинята си. Бесчестнитѣ хора така правѣтъ. Види се, че съ липсуванието си, Г-нѣтъ се стреми да се продължава до като дойде на власт, Ние мислиме, че се надѣваме на правосѣдие, а не като сме на власт, това може да отчакватъ само онѣзи шарлатани, които само шарлатанствуватъ, вродѣ компанията около Юрдакевото кафене.

— Велѣдствие обнародваното въ послѣдний брой на вѣстника ни антрефиле, относително повѣдението на „Фитнето“ нарицаемо и „Диарея“ въ врѣме пристиганието въ града на г-на министра на войната, тя „Диарията“, щомъ като прочела напечатаното въ Шишковото кафене, страшно се била распрѣскала по нашия адресъ. Ний се не сърдимъ нито пѣкъ обрѣщаме внимание по прѣскатинитѣ, защото отъ една »Диария“, освѣнъ прѣскане друго не може и да се очаква. Всички тѣ мръсотии обаче все по нейно лице падатъ.

— Нѣколко броя наредъ, „бдителчето“, което почива безъ врѣме, пуша по адресъ на г. Докoвъ, че той билъ завладѣлъ нѣкакъвъ си баиръ и че общината била се распорѣдила да завземе това мѣсто. И наистина, намъ сжщо е чудно защо нашитѣ казълбаши, кога бѣхъ на власт, не бѣхъ толкова ревнителѣ за общитѣ имоти, ами сега, ние знаемъ че г. Докoвъ, притежава единъ имотъ до Скобелевитѣ поматници, купенъ отъ него прѣди десетъ години отъ Ив. Чомаковъ и Вълчо Литовъ, сжщия Докoвъ до него имотъ е купилъ отъ Х. Анѣмъ, а прѣди двѣ години е купилъ отъ държавата и други деветъ декари. Какво искатъ и какво лаятъ тѣзи бѣсни псета на аба, че билъ завладѣлъ баира. Задъ кжщата си има ледница на мѣсто, гдѣто има право да направи, защото нивата, която притежава по покупка, е имала арманъ. Нека знаѣтъ, тѣзи които лаятъ на аба, че отдолѣ това мѣсто, което считатъ за прѣвзето, г. Докoвъ, притежава една нерезина, оградена съ окопъ, отъ която до сега никой другъ не се е ползувалъ, освѣнъ общината. Нека залo-

вѣдатъ казълбашиятъ и видятъ всичко и се увѣржатъ. Това ще кажемъ и за Петръ Лачовъ, човѣка е купилъ и владѣл, а посетата нека лажътъ.

— Една гнусна инсинуация не толкова срѣщу адвоката Доковъ, колкото, срѣщу окр. сѣдъ, че билъ гледалъ прѣстрастно дѣлата едни напредъ и бързо, защото биле заведени отъ Доковъ срѣщу Караивановъ, а други водени отъ Караивановитѣ срѣщу общината, биле се протакали съ години. Трѣбва да има човѣкъ съвѣстѣта на единъ манавецъ и абазецъ, каквито сж редакторитѣ по умъ на „бдителчето, да лжатъ така безстыдно. За да се оплюжтъ сами, ние ще имъ съобщиме и да имъ запушиме мръстнитѣ уста, че дѣлото, което Ив. Доковъ е ималъ срѣщу Караивановъ, е дѣло по контрактъ, сключенъ и завѣренъ по установения редъ и даденъ на едно официално учреждение и ако не е исплатена суммата отъ 5000 л. то е благодарение на ортацитѣ му, а главно на фалшификатора братъ му Буши, който е държалъ дѣлото цѣли години. Че кой сѣдъ не ще осѣди длъжницитѣ по такъвъ контрактъ г-нъ Табаковъ и С-ие? Лажете г. Караивановъ и за дѣлото ви съ общината, че не е било гледано. Защо не кажете, че то е отложено и за какво. Предоставяме право да сѣдятъ тѣзи, които иматъ възможностъ да знаятъ причинитѣ, защо е било отложено дѣлото, ние не искаме да съобщаваме всичко, защото е смѣшно. Прѣдставѣте си глупости, Бр. Картиванови имали **40,000 лева** обещание! отъ какво, че имъ била спряна водѣницата, която не струва повече отъ 10,000 лева. Нека говорятъ тѣ.

— Последния брой на мѣстната пачаврица „Бдитель“, като нѣма съ що да си напълни колонитѣ зема за тема обичнитѣ му Великовъ — Доковъ, и говори за тѣхната *политическа послѣдователностъ*. Не бихме си давали трудъ да отговаряме на онѣзи шарлатани, ако поне капка отъ истена имаше въ онова антрефиле, но защото говорятъ за послѣдевателностъ, длъжни сме да натриемъ окаляната морда на нашитѣ дюнмета — Стамболиститѣ. Г-нъ Великовъ отъ начало е билъ привѣрзанъ къмъ консервативната партия, а никога къмъ разнитѣ личности, а съ провъзгласяване народната партия, той е билъ и е нейнъ членъ. Колкото за г. Доковъ, ние мислимъ, че драскачитѣ познаватъ много добръ какъвъ е, знаятъ защо е билъ сѣденъ въ вѣрмето на Стамболова, дали защото е билъ Стамболовъ човѣкъ, или защото го е прѣслѣдвалъ, което мислимъ да знай най-добръ Ц. Караивановъ редактора на „Бдитель“, въ кхщата на когото е ставало събрание, участвуващитѣ въ което сж биле черпени не отъ другъ, а отъ сжщия, Декларация не отъ 1884 г. на консерватори, но и на никакви покани Стамболовски не е давалъ, защото таква декларация сж неотемливо достойние на Табаковъ, бившъ консерваторъ, а на послѣднѣкъ деклараторъ на г. Стоилова, само да се утвърди за народ. прѣдставителъ, както и на Т. Цвѣтковъ, който обича да дава поздравително — хвалителни телеграми до г. Д-ръ Стоиловъ. Че днесъ е прѣвѣрзанъ къмъ народната партия, това го счита за гордостъ, а не за подлостъ, свойства на дюнметата. Доковъ, никога не е посрѣщалъ Д-ръ Радославова до Карабаша, нито го е испращалъ, това може да засвидѣтелствува Табаковъ, Цвѣтковъ и П. Мецовъ, които се ходили на срѣща и испраща, защото се е убѣдилъ въ голата истина, че г. Радославовъ, не е заслужилъ онази надѣжда, която имъ се общаваше отъ Р-ва, кога е ходила депутацията. Г. Доковъ бѣше опрѣдѣленъ да ходи до Ловечъ на срѣща, но е отказалъ, това знае и г. Г. Вацовъ, въ домътъ на когото е ставало събранието. И кажете най сѣтне, че не сж мерзавци навѣртающитѣ се около умрѣлия вече „Бдитель“?

— България е страна гостоприемна и до толкова гостоприемна, щото е станала, може да се каже, свѣрталище на една голѣма частъ отъ празноскутажнитѣ се лица на *доброжелателката ни леля Австрия*. Особено тукъ въ Плъ венъ ще срѣщнете по 8—9 души всѣкой день одърпани и окъсани гости австрийци да безпокоятъ хората по улицитѣ съ своитѣ просии. Между тия австрийски просяци има и такива нахали, които си позволяватъ да нагрубватъ лицата, които не имъ даватъ подаение. Понеже просията въ Българ. княжество е забранена, то ний мислимъ, че не ще бѣде злѣ властѣта да земе мѣрки срѣщу тия неканени гости. За заблѣзване е и това, че отъ Руссия неможете да срѣщате нито единъ просякъ, и ако и да има дос-

та русси тукъ, но тѣ всички съ трудъ си искаратъ ежедневната прѣхрана. Каква разлика между единитѣ и другитѣ. Думата имать нашитѣ австрофили на чело съ Умберто.

— Получи се въ редакцията ни една дописка, въ която се расправя, че, когато Д-ството „Нива“ промѣнявала полицитѣ на длъжницитѣ, не имъ повржчала старитѣ полици, а така сжщо имъ събарала и акциитѣ безъ да имъ издава нѣкаква расписка. До колко това е вѣрно ний не знаемъ, но ако подобно нѣщо се върши, то заинтересуванитѣ нека се оплачатъ за това въ прокурорството.

Подадена на 13 Юний 1898 г.

О. П. София

Министру на Търговията и Земледѣлието.

Молиме телеграфическото Ви распорѣждане за разрѣшаванието на вѣпроса за ликвидирането на смѣткитѣ ни, като членове акционери на дружество „Нива“, което искахме съ заявление отъ 6 и 19 Априлий т. г.

По случай прѣбыванието Ви въ града ни това ни искание като депутация отъ страна на подателитѣ, ний изложехме устно прѣдъ Васъ, което и подѣржаме.

(под.) Ив. Желѣзаровъ, Готовски, Тодоровъ

— Недѣля на 21-й того часѣтъ 10¹/₂ имаме пълно затмѣние на луната. Затмѣнието се почна въ часѣтъ 10¹/₂ и продължава цѣлъ единъ часъ. Въ вѣрме на затмѣнието по крайщата на града чувахъ се пушечни гърмежи.

— 28 того, недѣля, слѣдъ отпускъ на Божествената литургия, ще се чете акта при Плъвенското V-класно училище за учебната 1897/98 г. Слѣдъ отчета, който Г-нъ Директора Б. Султановъ ще чете за вѣрвежа на учебната дѣла, при сжтствующитѣ ще бѣдѣтъ поканени да прѣгледатъ работитѣ на ученицитѣ по рѣчна работа, чъртежи по Чъртане, Рисуване, Дескриптивна геометрия, География и ученическитѣ сборки по Ест. История.

Вѣрваме че Плъвенскитѣ граждани, а най-много бащитѣ, ще отидѣтъ да видѣтъ трудѣтъ на своитѣ дѣца и грижитѣ които г-да прѣподавателитѣ сж положили, за да приучѣтъ на работа своитѣ ученици и успѣхитѣ, които сж достигнали въ това отношение.

— На 24 т. м. Трупата „Сълза и Смѣхъ“ даде първо прѣдставление пиесата „Двѣтѣ Сирачета“. Макаръ дѣждовното вѣрме и да попрѣчи, но се пакъ любители не липсувахъ. Всички актиори изиграхъ ролитѣ си съ една вѣщина, която имъ прави честь. Зрителитѣ виждахъ на сцената не актиори, а истински картини отъ живота — нищетата, безобразнето, изнасилване на съвѣстѣта, слѣдствията на гладѣтъ и пр. въ най-релефенъ видъ. Впечатлението на всички бѣ така силно, щото за дълго вѣрме ще храни въображението и ще имъ доставява удоволствие, като си спомнятъ за пиесата. Зрителитѣ постоянно се запитвахъ и развѣнявахъ своето задоволство отъ вѣщото игране на актиоритѣ. Вѣрмето се прѣкара неусѣтно и когато послѣдното дѣйствието се изигра на зрителитѣ имъ се искаше, то да се продължава още. Хвала на трупата и на нейния дерижеоръ г-нъ Г. Канели, коумто се длъжи най-много за грижитѣ и старанията, които е положилъ да приготви трупата си, та да произвежда на всичкитѣ, кудѣто прѣмине, този фуроръ.

— За 25 сжщий бѣше опрѣдѣлено да се даде комедията „Тартюфъ“, прѣведена отъ Алеко Константиновъ, обаче силния проливенъ дѣждъ, който почна да вали още отъ 6 часа и продължи до срѣдъ ноцъ попрѣчи доста. Вслѣдствие на това е имало и съвѣсмъ малко публика при игранието на пиесата.

— Парламентарната комиссия е зела рѣшение, щото числото на окржнитѣ сѣдилища да се приравни съ онова на окржитѣ т. е. да има толкова окржни сѣдилища, колкото и окржи. Това рѣшение на парламентарната комиссия спорѣдъ нашето мнѣние май мжчничко ще се прокара прѣзъ народното събрание. Намъ се ще да вѣрваме, че и проекта на г-на Юркова за намаление окржитѣ отъ 22 на 9 ще прѣтърпи коренно измѣнение въ народното събрание. По военното министерство парламентарната комиссия е зела рѣшение, щото за вѣ бѣдѣще военния бюджетъ да не прѣвшава ¹/₄ отъ цѣлия държавенъ бюджетъ. До сега бюджета на военното м-во е равенъ на ¹/₃ отъ държавенъ бюджетъ

— Прѣзъ мѣсець Ноемрий т. г. въ гр. Прага ще се даде всеславянски концертъ. Въ тоя концертъ отъ всички славянски народности ще се

изсвирятъ по двѣ народни пѣсни и съ народни инструменти. За България комитетата по устройството на концерта е рѣшилъ, щото българскитѣ пѣсни да се изсвирятъ на нечувания на западъ български кавалъ. За тая цѣль пѣвческото въ Пловдивъ дружество кани всички кавалджий на конкурсъ прѣзъ мѣсець Септемврий, за да можѣтъ да се изберѣтъ между участвуващитѣ въ конкурса двама най-добри кавалджии, които да се испратѣтъ въ Прага, за да зематъ участіе въ всеславянски концертъ. Разносѣитѣ за отивание въ Прага и връщанието отъ тамъ на участвуващитѣ въ концерта ще бѣде за смѣтка на комитетата.

— М-вото на Търговията и Земледѣлието, като свой делегатъ при зрѣлостнитѣ испити при тукашното Винарско-Земледѣлческо Училище е испратило инспектора по земледѣлието г-на Хр. Калчевъ. Въ Садово е назначенъ за министерски делегатъ началника на отдѣлението г-нъ Ив. Сарановъ.

— Търгѣтъ за отдаване на предприемачъ постройката на желѣзнопътната линия Радомиръ — Кюстендилъ се е произвелъ на 22 того съ перетрожка на 27 с. м. Дали сега ексъ краля Миланъ не ще да ни обяви война? Видѣ ъщѣмъ. Не е злѣ обаче да знаѣтъ читателитѣ ни, че Негово Величество непобѣдимий Миланъ сега разиграва своитѣ *оргии въ освобождения отъ него Нилии* (sic). Пусто дърво неочегарено!

— *Мърки противъ чумата* Гражданската санитарна дирекция съгласно постановлението на върховний медицински съвѣтъ отъ 16 т. м. и за пояснение циркулярната телеграма № 1900 отъ 8 Май т. г. е заповѣдала на карантинитѣ власти въ княжеството за вѣ бѣдѣще да зематъ слѣдующитѣ карантинни мѣрки: 1) чували, които идатъ направо отъ Калкута (Индия), да не се пропушатъ въ България; 2) чували, които идѣтъ отъ Индия и сж били прѣтоварени въ нѣкой европейско пристанище на другъ параходъ, да се пропушатъ слѣдъ като се дезинфициратъ и 3) чували, които идѣтъ отъ Индия и имать свидѣтелство, че сж добили на практика въ нѣкое европейско пристанище или сж дезинфицирани, можѣтъ да се пропушатъ безъ дезинфекция. — Колкото за хаджитѣ, които се връщатъ отъ св. мѣста отъ Арабия, върхов. медицински съвѣтъ е направилъ слѣдующитѣ распорѣждания: хаджитѣ да се пропушатъ въ княжеството, но дрѣхитѣ и багажитѣ имъ да се подлагатъ на парна дезинфекция, съ исключение на ония вѣщи, които нетърпятъ такава, но тѣ пакъ да се дезинфициратъ съ други дезинфекционни срѣдства. При пристиганнето на хаджитѣ спрямо тѣхъ да се прилагѣтъ строго медицински пригледвания и тѣ да се пропушатъ въ княжеството само прѣзъ Варна, Бургазъ и Харманлий, като не се задѣржатъ повече отъ колкото е нужно за произвождане дезинфекцията на вѣщитѣ и багажитѣ имъ.

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ

— *Испано-американската война*. Отъ новинитѣ, които пристигатъ отъ бойното поле отъ двата воюючи лагера, може да се истѣгли вѣрно заключение, че военното щастие напоследѣкъ се засмѣло на американцитѣ. Дирения отъ нѣколко вѣрме испански адмиралъ Червера, заедно съ своята ескадра, се е указалъ въ залива при крѣпостѣта Сантьяго. На 20-й того крѣпостѣта Сантьяго е била атакирана, както по сухо, така и по море. Атаката отъ сухо е била ржководена отъ генерала Шафтера, подпомогнатъ и отъ вѣстанитѣ, а оная по море, отъ адмирала Сампсона. Боятъ е билъ много ужесточенъ. Испанцитѣ сж се биле отчаяно, атакуващитѣ отъ сухо били принудени да отсѣпнатъ и да направѣтъ пътъ на Американския генералъ Панда, който на чело съ 6000 души испанци е влѣзналъ въ Сантьяго, и завзелъ укрѣпленията.

Телеграфа сега ни извѣстява, че атаката по море не е била помалко ожесточена отъ оная по сухо. Ескадрата на адмирала Червера е била почти унищожена и самийтъ адмиралъ, който билъ раненъ, сега билъ плѣнникъ въ ржцѣтъ на американцитѣ. При всичко, че се носило слухъ, че Сантьяго билъ вече капитулиралъ, но при отсѣствие на положителни свѣдения, този слухъ трѣбва да се приемне съ резерва. Ако не сега, то слѣдъ два-три дена Сантьяго непрѣмѣнно ще падне въ ржцѣтъ на американцитѣ. Ескадрата на адмирала Камара опрѣдѣлена за филипинскитѣ острови, за сега се намира въ Суезския каналъ. Отъ Пордъ-Сайдъ съобщаватъ обаче, че торпил-

еритъ, които придружаваха тая ескадра се връщатъ обратно въ Испанскитъ води, другата частъ пъкъ продължавала пътя си за филипинитъ. Както въ куба, така също и въ филипинитъ, испанцитъ иматъ на срѣща двама неприятели: американцитъ и въстаницитъ, та като се има това прѣдъ видъ, мъчно може да се допусне, че испанцитъ ще излѣзатъ побѣдители. Всичкитъ шансове за пълна побѣда сж на страна отъ съединенитъ американци и въстаници.

— По критския въпросъ. Напоследѣтъ сж станали нѣкои малки промѣнения на възглѣдове между четирѣ отъ великитъ сили отъ една страна, и Турция отъ друга. Турция въ нотата си, испратена до кабинета на Русия, Франция, Италия, Англия казва, че тя нѣма да се съгласи съ мѣрцитъ, които би зели тия сили по критския въпросъ, ако прѣдварително не взематъ нейното съгласие. Тритъ отъ силитъ, а именно Франция, Италия и Англия отговорили сж на портината нота, че тѣ сж дали инструкции на адмиралитъ, находящи се съ флотитъ си въ критскитъ води, за повѣдението както и за мѣрцитъ, които ще трѣбва да взематъ при нѣкое печално усложнение на въпроса. Русия отъ своя страна отговорила, че ще даде наставления на своя адмиралъ находящъ се на островъ Критъ.

Както изглежда, колкото и да се мъчи Турция да отклони кандидатурата на принцъ Георгия за генералъ-губернаторъ на о. Критъ, усилията ѝ ще отидатъ напраздно. А много по-добрѣ би направила, ако се съгласеше още отъ самото начало на тая кандидатура, та до сега многотупния въпросъ щѣше да мине въ архивата на забвението. Но види се, че турскитъ държавни мъже нѣматъ понятие отъ народната философия, която въ подобни случаи се изразява съ поговорката, „че срѣщю остенъ не се рига“. Ако не сж разбрали тая щедростъ до сега, то надѣваме се, че врѣмето и опита ще ги научатъ.

Н. И. Величество Султана е отдѣлил отъ гръцкото обезщетение една частъ отъ 10000 л. т. за бѣдното критско население.

— Въ Сърбия. Милановата скупщина се е отворила на 17 т. м. въ Нишъ. Своитъ засѣдания скупщината държи въ салона на основното училище. Ако другъ пъкъ не, то сега има се надѣжда, че при състава на тая скупщина ще потече изъ Сърбия медъ и масло и ще да хвъркатъ печепи пилета и прасета. Н. Величество краля поне е говорилъ на Нишианитъ въ тая смисълъ. Блазѣ на сѣрбитъ, че сж дали подобни достойни депутати, а още по блазѣ, че иматъ единъ Миланъ, който може да прави чудеса.

Щастлива страна, щастливъ народъ!!!

Плѣвенско Градско Общ. Управление. (Отдѣление Финансово)

ОБЯВЛЕНИЕ

гр. Плѣвень, 27 Юний 1898 г.

Обявявамъ на интересующитъ се, че на 13 Юлий т. г. сж перитрожка на слѣдующий денъ въ помещението на общината ще се произведе тръгъ съ явна конкуренция за обграждането съ стоборъ училището „Мария Луиза“

Приблизителната стойностъ по-обграждане-то възлиза на 400 лева.

Депозитъ за участие въ тръга се изисква 5 0/0. Желаящитъ да наематъ направата на тоя стоборъ могатъ да се явятъ въ канцеларията на общината въ работнитъ дни и часове да прѣгледатъ условията, а въ денътъ на тръгатъ да се явятъ и конкуриратъ.

Кметъ: Христо Данаиловъ.

И. Д. Секретаръ: Ап. Монковъ.

Притисъ

Пловдивско Пѣвческо Дружество.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 180

Прѣвъ мѣсець Ноемврий т. г. въ гр. Прага (Чехия) ще се даде единъ все-славянски концертъ, въ програмата на който ще има отъ всѣки славянски народъ по двѣ номера и то изъ чисто народнитъ му пѣсни. За Българскитъ Народни пѣсни се е приело отъ комитета въ Прага да бждатъ изпълнени съ невиджания и не чувания тамъ Български Народенъ Инструментъ „Кавала“.

Настоятелството на Пловдивското Пѣвческо Дружество, като съобщава това за знание на

кавалджитъ, обявява, че ще даде единъ концертъ на 20 Септемврий т. г. въ Царь Симеоновата градина въ гр. Пловдивъ, за който се поканватъ да взематъ участие всички, които добрѣ владѣятъ този инструментъ.

При този конкурсъ ще се избератъ отъ настоятелството двама най-отлични кавалджий, които ще се съгласяватъ въ свирението си и които ще се испроводятъ на опрѣдѣлений за концерта денъ въ гр. Прага. Всичкитъ разноски за отиване и връщане на кавалджитъ ще бждатъ за сметка на Прашкий комитетъ, който е вземалъ инициативата за урѣждането на този все-славянски концертъ.

Г. Г. окръжнитъ управители, околийскитъ началници, градскитъ и селски общински кметове, както и всичкитъ вѣстници се умоляватъ да даждатъ най-голяма гласностъ на настоящето, за да може да се прѣдстави, колкото е възможно по достойно Българската Народна Музика при този първи все-славянски концертъ и да се даде възможностъ на тамошния музикаленъ свѣтъ да се запознае поне отъ малко съ Българския Народенъ Инструментъ „Кавала“.

гр. Пловдивъ, 19 Юний 1898 год.

Прѣдсѣдателъ (подп.) А. Безеншекъ.

Секретаръ: (подп.) С. Матѣвъ

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕВНИТЪ ПРИСТАВИ

№ 4025

Извѣстявамъ, че 31 денъ отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ тръгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижемъ имотъ а именно:

1) 1/2 отъ една къща въ г. Плѣвень VIII кв. отъ камъкъ, керпичъ и дървенъ материалъ покрита съ кермиди: дължена 6, ширена 4, височина 2 метра съ дворъ 300 квад. мет оѣн. за 150 лева.

Горний имотъ принадлежи на Христо Петковъ отъ г. Плѣвень не е заложенъ продава се по взисканието на Иванъ Чолаквъ отъ г. Плѣвень за 132 лв. лихвите и други разноски по изпълнителния листъ № 286 на Плѣвенски гр. Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна. Разглеждането книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцеларията ми. гр. Плѣвень 20 Юний 1898 г. Дѣло № 76/98 г. 2—119—2 с. Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

№ 4170

Извѣстявамъ, че 31 денъ отъ денътъ на послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ тръгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижемъ имотъ находящъ се въ гр. Плѣвень, а именно:

1) Една къща въ I кварталъ съ дворъ отъ 466 кв. метра. до къщата зимничъ и мутофакъ оценена за 750 лева.

Горний имотъ принадлежи на Пжшо В. Бакаловъ отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по взисканието на Васила Петрова отъ гр. Плѣвень за 145 л. ст. лихвитъ и разноскитъ по изпълнителния листъ № 2621 на Плѣвенский Градский Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглеждането книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцеларията ми. гр. Плѣвень 20 Юний 1898 год. Дѣло № 962/97 2—121—2 Сждебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 3510

Извѣстявамъ че 31 денъ отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ тръгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижемъ имотъ а именно.

Половинъ отъ единъ дюгякъ въ гр. Плѣвень VIII кварталъ, отъ камакъ, тухли и дървенъ материалъ покритъ съ кермиди дължина 11, ширина 6 40/100, височина 3 метра оѣненъ за 200 лева.

Горний имотъ принадлежи на Иванка Димитрова отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 127 л. 39 ст. и разноскитъ по изпълнителния листъ № 1537 на Плѣвенский Град. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглеждането книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень 21 Май 1898 год.

Дѣло № 784/97 год.

Сждеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ 2—113—2

№ 2999

Извѣстявамъ че 31 денъ отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ тръгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижемъ имотъ а именно:

1) Едно дворно мѣсто въ гр. Плѣвень III кварталъ оѣнено за 105 лева.

Горний имотъ принадлежи на Симеонъ Ат. Анто-невъ отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по взисканието на Държавното Сжкровище за 101 л 13 ст.

и разноскитъ по изпълнителния листъ № 3818 на Плѣвенский Градский Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглеждането книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень, 4 Май 1898 год.

Дѣло № 1492/97 г.

Сждеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ 2—114—2

№ 2995

Извѣстявамъ че 31 денъ отъ денътъ на послѣдното публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще продавамъ на публиченъ тръгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижемъ имотъ а именно:

1) Нива Плѣвенското землище мѣстността „Стража“ отъ 13 3/100 декара оѣнена за 110 лева.

Горний имотъ принадлежи на Моно Георгиевъ отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 105 л. 83 ст. и разноскитъ по изпълнителния листъ № 1556 на Плѣвенский Град. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглеждането книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень 4 Май 1898 год

Дѣло № 1569/97 г.

Сждеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ 2—115—2

№ 5474

Извѣстявамъ, че 31 денъ отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще продавамъ на публиченъ тръгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижими имоти находящи се въ Дол. Дѣбникъ то землище имено:

1) Къща въ с. Дол. Дѣбникъ „Турската Махла“ съвидана отъ простъ дървенъ материалъ покрита съ прѣстъ съ дворъ 1 декаръ, оѣн. 100 лева.

2) Лозе „Милень Кладеницъ“ 1 полвина дек. оѣн. 100 л.

Горний имотъ принадлежи на Цано Петровъ, отъ с. Д. Дѣбникъ не сж заложенъ продаватъ се по взисканието на Решо Петковъ, отъ сжщото село за 269 л. лихвите и други разноски по изпълнит. листъ № 1160 на Плѣвенский Доп. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна.

Разглеждането книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень 24 Юний 1898 г. Дѣло № 687/96 г.

пом. сѣд. Приставъ: К. Пулжевъ. 1—127—2

№ 5211

Извѣстявамъ, че 31 денъ отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ тръгъ въ канцеларията ми гр. Плѣвень слѣдующия недвижемъ имотъ находяще се въ Смърдешкото землище а имено:

1) Едно Бранище отъ 60 декара въ землището на с. Смърдехча мѣстността „Кара Хасански пжтъ“ оѣнено за 100 л.

Горния имотъ принадлежи на Коля Ивановъ отъ с. Смърдахча не заложенъ продава се по взисканието на Георги Ив. Узунвъ отъ гр. Плѣвень за 1192 л. лихвитъ и други разноски по изпълнителния листъ № 762 на Плѣвенски Окр. Сждеб.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна.

Разглеждане книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень 20 Юний 1898 год. Дѣло № 941/97 г.

п. с. Приставъ П. Д. Вълвъвъ 1—124—2

№ 5450

Извѣстявамъ, че 31 денъ отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще продавамъ на публиченъ тръгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижемъ имотъ находящи се въ Мъртвишкото землище а имено:

1) Нива „Комаревски долъ“ 10 декари оѣнена 80 лева.

Горния имотъ принадлежи на Станкинъ Кръстевъ отъ с. Мъртвица не заложенъ продава се по взисканието на Билчо Цаневъ отъ Свищовъ за 75 лева лихвитъ и други разноски по изпълнителни листъ № 2531 на Плѣвенски Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна.

Разглеждане книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень 20 Юний 1898 г. Дѣло № 406/97 г.

п. сжд. Приставъ: К. Пулжевъ 1—123—2

№ 4307

Извѣстявамъ, че 31 денъ отъ денътъ на послѣдното двукратно обнародване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ тръгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижими имоти находящи се въ Плѣвенското землище а имено:

1) Една къща въ гр. Плѣвень деветъ кварт. дължина 7, ширена 5 и височина 2 метра съ дворъ около 600 кв. метра въ сжция дворъ земникъ оѣн. за 100 лева. 2) Нива въ мѣстността „Комударски връхъ“ отъ 8 декари оѣнена за 25 лева.

3) Нива въ мѣстността „Кованлъшката бара“ отъ 3 половина дек. оѣнена за 25 лева. 4) Нива въ мѣстността „Хаджи гидигъ“ отъ 4 декара. оѣнена за 25 лева.

Горний имоти принадлежатъ на Христо Цѣновъ отъ гр. Плѣвень не сж заложенъ продаватъ се по взисканието на Яко А. Хазанъ отъ гр. Плѣвень за 180 л. по изпълнитеани лисъ № 243 на Плѣв. град. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна.

Разглеждане книгата и наддаването може да става всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцел. ми.

гр. Плѣвень 1898 г. 20 Юний 1—122—2

сждебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ

Печатница на Вр. Ст. Воджлеви—Плѣвень